

SĄD NAJWYŻSZY
Rzeczypospolitej Polskiej

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego
Prof. dr hab. Małgorzata Gersdorf

BSA III-021-165/18

Do druku nr 2520

Warszawa, dnia **21** maja 2018 r.

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu **23.05.2018**

Pan
Adam Podgórski
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 18 kwietnia 2018 r., GMS-WP-173-115/18, działając na podstawie art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U. z 2018 r. poz. 5) w załączeniu uprzejmie przesyłam uwagi Sądu Najwyższego do *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy.*

Z wyrazami szacunku

**Uwagi Sądu Najwyższego
w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy - Kodeks pracy**

Przedmiotem niniejszej opinii jest poselski projekt ustawy o zmianie ustawy - Kodeks pracy, który w art. 1 wprowadza zmiany do obowiązującego art. 178 k.p. przez dodanie projektowanego § 3, na treść którego składają się 3 ustępy. Z kolei w art. 2 projektu przewidziane zostało 14 dniowe vacatio legis dla proponowanej zmiany.

Przedstawiony projekt już po raz drugi wpływa do SN celem zaopiniowania. W tym miejscu należy zaznaczyć, że projektodawca przychylił się do większości uwag zgłoszonych do pierwszej wersji projektu.

1. Przede wszystkim w treści zdania pierwszego projektowanego art. 178 § 3 ust. 1 poczyniono zmianę dotyczącą wieku granicznego dziecka, którego rodzic lub opiekun będzie miał zmniejszony wymiar czasu pracy do 7 godzin dziennie. Projektodawca zdecydował się podnieść wiek tego dziecka z 10 do 15 lat. Zmiana ta została także w sposób racjonalny uzasadniona w uzasadnieniu projektu poprzez stwierdzenie, że ma to związek z reformą „systemu szkolnictwa podstawowego, która wprowadziła powrót do 8-letniej szkoły podstawowej, co skutkuje rozpoczęciem nauki w wieku 7 lat do 15 roku życia” (s. 2 uzasadnienia do projektu). Wydaje się, że w tym kontekście można postawić pytanie o potrzebę intensywnej opieki rodzica (opiekuna) - w drodze do szkoły i do domu - nad tak samodzielnymi już dziećmi jak te np. w 13., 14. czy 15. roku życia. Niemniej są to już pytania natury socjologicznej i nie wymagają w tym miejscu pogłębionych rozważań.

2. Projektodawca zdecydował również - zgodnie z zaleceniem wyrażonym w pierwszej opinii do projektu - o przeformułowaniu zdania pierwszego art. 178 § 3 ust. 1, które w obecnym kształcie czyni zadość wymaganiom zawartym w § 7 Zasad Techniki Prawodawczej.

3. W zakresie treści projektowanego § 3 ust. 3, również dokonano zalecanej zmiany i pierwotny „wniosek” zastąpiono „oświadczeniem”, które pracownik-rodzic (opiekun) dziecka przedkłada pracodawcy celem wskazania, który z dwojga rodziców (opiekunów) dziecka będzie korzystał ze skróconego dobowego wymiaru czasu pracy. W obecnym kształcie nie ma już

wątpliwości, że wybór osoby korzystającej z 7 godzinnego czasu pracy należy wyłącznie do wewnętrznych ustaleń między rodzicami (opiekunami). Pracodawca nie może nie przychylić się do „wniosku” pracownika, sugerując zmianę dokonanych ustaleń między rodzicami (opiekunami) dziecka.

4. W kontekście dwóch pozostałych zastrzeżeń wymienionych w pierwszej opinii do projektu, prawodawca zdecydował o pozostawieniu 14 dniowego *vacatio legis*, jak również nie zmienił poglądu, że projekt „nie powoduje skutków finansowych w budżecie państwa”, zaś wpływa pozytywnie na „efektywność pracowników korzystających z powyższego uprawnienia”, mimo iż w praktyce oznacza, że przez 15 lat pracownik-rodzic (opiekun) miałby krótszy, bo 35-godzinny tydzień pracy. W tym też zakresie, uwagi przedstawione w opinii pierwotnej pozostają aktualne.